

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/222/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125200731
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125200731.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Patrície Železníkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, Jarmočná 3204/3, 920 01 Hlohovec, umiestnené v Centre pre deti a rodiny C., D. XXX/X, XXXXX C., dieťa rodičov - matka: E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/X, XXX XX G. - F., t.č. v ÚVTOS Chrenová, Vašinova 124, 949 01 Nitra, a otec: H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/X, XXX XX G. - F., o návrhu navrhovateľov: I. I., nar. XX.XX.XXXX a J. I., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom G. XX, XXX XX G., zastúpení JUDr. Evou Koleničovou, advokátkou so sídlom Dolné Dubové 249, 919 52 Dolné Dubové, na zverenie maloletého dieťaťa do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 08.09.2025, č. k. 112P/6/2025-152, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 08.09.2025 č. k. 112P/6/2025-152 vo výroku I. zveril maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov, ktorým uložil povinnosť vykonávať osobnú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný rozvoj maloletého a ktorých oprávnil maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. II. Matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného predpisu, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. III. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého vo výške 50 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. IV. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 09.10.2023 č.k. 17P/33/2023 v časti zverenia maloletého dieťaťa a v časti o výživnom na maloletého. V. Určil vykonateľnosť rozsudku doručením. VI. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Vec právne posúdil podľa 44 ods. 1 až 4, § 45 ods. 1, 2, 3, 4, 7, 8, § 54 ods. 1, § 55 ods. 3, § 81 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej aj len „Zákon o rodine“) a vecne tým, že v danom prípade je v záujme maloletého zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že maloletý dôverne pozná navrhovateľov, u ktorých je na dlhodobom pobyte od augusta 2024 a s ktorými si vytvoril citové puto. Prihliadol na výsledky šetrení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, z ktorých je zrejmé, že v domácnosti navrhovateľov neboli zistené žiadne nedostatky a starostlivosť o maloletého je vykonávaná na požadovanej úrovni. Konštatoval, že ani jeden z rodičov nemôže nateraz

zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého, matka sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, otec sám neprejavil záujem vykonávať starostlivosť o maloletého a podľa jeho vyjadrenia sa o maloletého budú starať po prepustení družky z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá má koniec trestu stanovený na 26.06.2028, avšak nárok na podanie žiadosti o podmienené prepustenie jej vznikne ku dňu 11.10.2025. Obaja rodičia žiadali, aby bol maloletý naďalej umiestnený v Centre pre deti a rodiny C. (ďalej aj len „CDR C.“). Za daných okolností dospel k záveru, že je potrebné, aby starostlivosť o maloletého vykonávali osoby, ktoré prejavili záujem o dieťa, pretože takáto úprava je v záujme maloletého dieťaťa a výkon osobnej starostlivosti takýmito osobami má prednosť pred ústavnou starostlivosťou, keďže v prípade maloletého absentuje riadna starostlivosť o neho zo strany oboch biologických rodičov. Zohľadnil, že súd vo vzťahu k maloletému rozhodnutím vyslovil osvojiteľnosť dieťaťa, pričom navrhovatelia prejavili záujem o jeho osvojenie. Prihliadol na to, že v starostlivosti navrhovateľov maloletý napreduje, poskytujú mu potrebnú lekársku starostlivosť, pričom nebol zistený záujem žiadnej blízkej osoby o zverenie maloletého do náhradnej starostlivosti. Záujem o maloletého neprejavila ani stará matka, ktorá sa stará o ďalších deväť detí a aj z výpovede otca vyplynulo, že by s ohľadom na jej vek už nevládla zabezpečovať starostlivosť aj o maloletého. Mal preukázané, že navrhovatelia spĺňajú všetky predpoklady stanovené v § 45 ods. 1 Zákona o rodine (zdravotné, osobnostné aj morálne) pre zverenie maloletého do ich náhradnej osobnej starostlivosti a spôsobom života zaručujú, že budú náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého.

3. Počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti uložil obom rodičom povinnosť platiť výživné na maloletého na účet príslušného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (§ 62 ods. 3 Zákona o rodine) s tým, že po dovŕšení plnoletosti dieťaťa zverného do náhradnej osobnej starostlivosti sú rodičia povinní poukazovať výživné priamo dieťaťu. Matke určil výživné na maloletého v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, prihliadajúc na to, že matka sa t.č. nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a nie je pracovne zaradená. Na strane otca vzal do úvahy, že vo februári 2025 bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, jeho priemerný príjem v období od apríla 2025 do júna 2025 činil 800 eur mesačne netto a naposledy ukončil pracovný pomer otec ku dňu 25.06.2025. Zároveň zohľadnil, že otec má ďalších päť vyživovacích povinností a podľa jeho tvrdenia tri deti sú schopné samé sa živiť, majú ukončenú povinnú školskú dochádzku a sú zamestnané. Výživné určené otcovi na maloletého vo výške 50 eur mesačne považoval za zodpovedajúce jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom, primerané potrebám maloletého a vychádzajúce z posledného dosiahnutého priemerného zárobku otca, berúc do úvahy aj jeho ďalšie vyživovacie povinnosti. Uviedol, že otec s takto určenou výškou výživného na maloletého súhlasil. Konštatoval, že posledným rozhodnutím Okresného súdu Trnava č.k. 17P/33/2023 zo dňa 09.10.2023 bolo otcovi určené výživné na maloletého vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, nakoľko v tom čase mal otec nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody.

4. Zároveň rozhodol o zmene predchádzajúceho rozhodnutia tamojšieho súdu č.k.17P/33/2023 zo dňa 09.10.2023, ktorým bola nad maloletým nariadená ústavná starostlivosť, v časti zverenia a výživného na maloletého. Konštatoval, že o zrušení ústavnej starostlivosti nerozhodoval samostatným výrokom, keď zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti spolu so zmenou rozhodnutia, ktorým bola nad maloletým nariadená ústavná starostlivosť, v sebe imanentne zahŕňa zrušenie doteraz trvajúcej ústavnej starostlivosti.

5. Aplikujúc ust. § 233 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v spojení s ust. § 23 ods. 2 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) vyhovel návrhu navrhovateľov a určil predbežnú vykonateľnosť rozsudku. Mal za to, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby bol rozsudok vykonateľný čo najskôr z dôvodu potreby zabezpečiť pediatra pre maloletého v mieste bydliska navrhovateľov, nakoľko aktuálne s dieťaťom dochádzajú k pediatri do vzdialenejšieho mesta, do Senice. Tiež vzal do úvahy začiatok školského roka v súvislosti so zabezpečením predškolskej dochádzky maloletého v spádovej materskej škole podľa miesta jeho bydliska u navrhovateľov a s tým súvisiacich potrebných administratívnych úkonov. Uviedol, že všetky výroky rozsudku tak budú vykonateľné už jeho doručením.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 52, § 58 CMP tak, že ich nepriznal žiadnemu účastníkovi, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka v zákonom stanovenej lehote. Navrhla napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že súd ponechá maloletého v starostlivosti CDR C.. Nesúhlasila so zverením maloletého do spoločnej osobnej náhradnej starostlivosti navrhovateľov, ktorí sú pre neho cudzími ľuďmi. Uviedla, že o svojho syna má trvalý a vážny záujem, miluje ho, hoci ako matka v určitých veciach pochybila, čo ľutuje. Počas výkonu trestu odňatia slobody si uvedomila tieto pochybenia, zmenila sa a polepšila, dozrela, správanie napravila na požadovanú úroveň a takto sa bude správať aj po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Je matkou deviatich detí a bude žiť riadny a usporiadaný život a už nikdy nebude páchať trestnú činnosť. Tento trest je pre ňu veľkým, riadnym a dostačujúcim ponaučením do života a do budúcnosti. Žiadala, aby bol maloletý ponechaný v starostlivosti CDR C., kým nebude prepustená z výkonu trestu odňatia slobody a žiadala, aby jej boli umožnené návštevy s maloletým. Po prepustení bude preukazovať svoju nápravu a urobí všetko pre to, aby jej bol maloletý vrátený do starostlivosti, pretože jej záleží na tom, aby vyrastal so svojou rodinou a biologickými súrodencami a rodičmi.

8. Navrhovatelia vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhli odvolanie matky odmietnuť podľa § 386 písm. d) CSP, pretože nemá náležitosti podľa § 363 CSP a pre jeho vady nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Nestotožnili sa s tvrdeniami matky, ktoré sú iba vyjadrením jej nesúhlasu a nespokojnosti s výrokom a obsahom rozsudku. V odvolaní matky absentuje akýkoľvek odvolací dôvod v zmysle relevantných zákonných ustanovení a odvolanie neobsahuje žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by sponchybňovali správnosť skutkových zistení či právne závery súdu prvej inštancie. Matka odvolanie nedoplnila o odvolacie dôvody do 10.10.2025, t.j. posledný deň lehoty na podanie odvolania. V tejto súvislosti poukázali na ust. § 363 a § 365 ods. 1, 2, 3 CSP a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VCdo/2/2023. Mali za to, že matka sa snaží prezentovať jej lásku k dieťaťu a snahu o budúcu starostlivosť, avšak skutočný záujem a potreby dieťaťa sú v súčasnosti naplnené v úplne odlišnom, bezpečnom a stabilnom prostredí. Dieťa bolo od narodenia vystavované rizikám súvisiacim so zanedbávaním a nedostatočným záujmom o neho a počas prvých rokov jeho života nemalo zabezpečenú riadnu starostlivosť zo strany biologickej matky, ani v kontexte základných potrieb. Maloletému poskytujú fyzickú, zdravotnú starostlivosť, emocionálnu stabilitu, pravidelný denný režim, podporu vo vzdelávaní a bezpečné prostredie, v ktorom sa môže zdravým spôsobom rozvíjať. Vzhľadom na predchádzajúcu absenciu záujmu matky a jej súčasný výkon trestu považovali za zrejmé, že dieťa by bolo akoukoľvek zmenou starostlivosti vystavené neistote a možným negatívnym dôsledkom. Skutočnosť, že matka preferuje ponechanie dieťaťa v detskom domove pred zverením náhradným rodičom, je sama o sebe dôkazom toho, že si neuvedomuje podstatnú potrebu dieťaťa po stabilite a bezpečí, keď dieťa potrebuje mať pocit domova, pocit, že niekam patrí. Deti potrebujú nielen lásku a sľuby, ale predovšetkým konkrétnu starostlivosť, záujem a stabilné vzťahy, čo mu zabezpečujú v plnej miere. Všetky tvrdenia matky o jej budúcom správaní, polepšení sa, či záujme o pravidelné návštevy považovali za subjektívne a súvisiace s jej aktuálnym rozpoložením, pričom neznamenajú, že dieťa by v starostlivosti matky mohlo byť v bezpečí. Maloletý sa aktuálne nachádza v prostredí, ktoré mu umožňuje zdravý vývoj, a jeho záujem je jednoznačne najviac chránený v ich starostlivosti. Z hľadiska psychického a emocionálneho vývinu je stabilné a milujúce prostredie pre dieťa najdôležitejšie a akákoľvek zmena by predstavovala riziko. Mali za to, že biologickej matke nejde predovšetkým o skutočné potreby a záujmy dieťaťa, ale skôr o to, aký dojem na jej blízke okolie (rodinu, priateľov) zanechá fakt, že nemá všetky svoje deti v osobnej starostlivosti. V kontexte vyššie uvedeného je zotrvanie dieťaťa v ich starostlivosti v jeho najlepšom záujme a zabezpečuje mu podmienky, ktoré sú kľúčové pre jeho ďalší vývoj a emocionálnu stabilitu. Uviedli, že nikdy neobmedzovali, ani nikdy obmedzovať nebudú, žiadnu snahu o kontakt s dieťaťom zo strany biologickej rodiny. Táto snaha však bola, podľa doterajších skúseností, skôr predmetom sľubov a deklarácií ako reálnych činov.

9. V podaní zo dňa 10.11.2025 matka uviedla, že nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody, nie je jej umožnené, aby svoje tvrdenia a nápravu prejavila a je posudzovaná podľa tvrdení navrhovateľov, ktorí ju ani nepoznajú a nikdy ju nevideli. Svojho syna sa nevzdá a bude sa snažiť o jeho starostlivosť. Preferuje ponechanie maloletého naďalej v CDR C., kde jej bola umožnená návšteva a poskytnuté informácie o maloletom, na čom bola dohodnutá so sociálnymi pracovníkmi. Žiadala, aby súd vzal do úvahy ňou opísané skutočnosti, jej pocity matky, čo prežíva a skutky, ktoré vykonala ľutuje a po prepustení z výkonu trestu dokáže svoju nápravu. Žiadala, aby jej bolo umožnené stretávanie s maloletým, aby sa s ním mohla sýkať aj jej rodina a aby mohli nadviazať vzťah, upevňovať vzájomné väzby a udržiavať kontakt. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude kontaktovať náhradných rodičov a žiadať o návštevu syna.

10. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie stotožnil a navrhol ho potvrdiť. V ostatnom sa pridržiaval svojich vyjadrení v konaní a na súdnych pojednávaniach.

11. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1, § 219 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie matky dôvodné nie je.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 2 ods. 2 CMP na účely tohto zákona sa pojmy žalobca, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

14. Konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 CMP, § 380 ods. 2 CSP).

15. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav vecí, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností potrebných pre posúdenie podmienok pre zverenie maloletého dieťaťa do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutkové okolnosti, ktoré by súd prvej inštancie nevzal do úvahy a ktoré by mali za následok zmenu napadnutého rozsudku.

17. Odvolací súd sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie vo vzťahu ku zvereniu maloletého do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov, a určení výživného rodičom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní podstatný význam a v rozhodnutí sa náležite a presvedčivo vypořiadal aj s podstatnými vyjadreniami účastníkov konania prezentovanými pred súdom, ktoré nepovažuje za potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). V záujme doplnenia dôvodov rozhodnutia a vypořiadania sa s odvolacími námietkami matky dodáva nasledovné.

18. Do náhradnej osobnej starostlivosti možno maloleté dieťa zveriť len vtedy, ak rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa. Treba zdôrazniť, že musia byť naplnené všetky predpoklady pre odňatie dieťaťa zo starostlivosti jeho rodičov, pričom dôvody na strane rodičov môžu mať subjektívny i objektívny charakter a môžu byť spôsobené zavineným zanedbávaním starostlivosti, alebo aktuálnou nezavinenou neschopnosťou rodičov postarať sa o svoje maloleté dieťa. Výber najvhodnejšej formy náhradnej starostlivosti závisí od okolností konkrétneho dieťaťa, pričom je potrebné dobre zvážiť výhody a nevýhody každej z foriem náhradnej starostlivosti. Prednosť pred ostatnými formami má náhradná osobná starostlivosť, pretože najvýraznejším spôsobom ochraňuje právo dieťaťa na zachovanie jeho totožnosti a rodinných záväzkov. Zverenie dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je faktickým zásahom do výkonu rodičovských práv a povinností. Právnym následkom nariadenia náhradnej osobnej starostlivosti je, že rodičia sa nemôžu o svoje dieťa osobne (každodenne) starať a túto starostlivosť zabezpečuje osoba, ktorej bolo dieťa rozhodnutím zverené. Fakticky tak dochádza aj k určeniu nového miesta pobytu dieťaťa na základe rozhodnutia súdu. Rodičia však naďalej zostávajú zákonnými zástupcami svojho dieťaťa a im patrí aj správa jeho majetku v iných než bežných veciach. V bežných veciach rozhoduje a dieťa zastupuje osoba, ktorej bolo zverené. V prípade posudzovania splnenia podmienok pre nariadenie náhradnej osobnej starostlivosti berie súd do úvahy len dve skutočnosti – záujem maloletého dieťaťa – a to, či sa žiadny rodič naozaj nemôže alebo nechce o svoje dieťa starať. Zákon kladie na osobu náhradného rodiča požiadavky, ktoré majú zabezpečiť, že výkon osobnej starostlivosti o dieťa bude realizovaný výlučne v záujme maloletého. Dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti len fyzickej osobe, keďže ide o formu náhradnej rodinnej starostlivosti. Pre posúdenie spôsobilosti zabezpečiť dieťaťu riadne výchovné

prostredie zákon ukladá záujemcovi naplnenie minimálne týchto predpokladov: musí mať trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, musí mať spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, musí mať osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne na výkon tejto funkcie, musí spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ním žijú v domácnosti, zaručovať, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa môže byť zverené do náhradnej osobnej starostlivosti osamelej osoby (z hľadiska osobného stavu teda osoby slobodnej, rozvedenej alebo ovdovenej), alebo do náhradnej osobnej starostlivosti jedného z manželov pri dodržaní podmienky, že so zverením vysloví súhlas druhý manžel a napokon dieťa môže byť zverené manželom do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti.

19. Pri rozhodovaní vo veci starostlivosti o maloleté dieťa je prvoradým hľadiskom najlepší záujem dieťaťa. V danej prejedávanej veci súd prvej inštancie správne posúdil záujem maloletého dieťaťa na jeho zverení do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov, ktorí spoločne vykonávajú starostlivosť o maloletého od augusta 2024 na požadovanej úrovni a spĺňajú podmienky ust. § 45 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie správne vychádzal z vykonaného dokazovania, keď mal jednoznačne preukázané, že rodičia aktuálne nemajú možnosť sa o maloletého postarať a žiaden z príbuzných nemá záujem zabezpečiť starostlivosť o neho. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k rozhodnutiu o zverení maloletého do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

20. Správne súd prvej inštancie rozhodol aj vo výroku II. a III. napadnutého rozsudku, keď v nadväznosti na zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov uložil rodičom povinnosť platiť výživné v súlade s ust. § 45 ods. 8 a § 62 a nasl. Zákona o rodine na účet príslušného Úradu práce sociálnych vecí a rodiny postupujúc podľa citovaného zákonného ustanovenia. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výživnom vzal do úvahy pomery, príjmy a možnosti na strane oboch rodičov a potreby maloletého dieťaťa. Výživné určil matke v minimálnej výške zohľadňujúc jej aktuálne možnosti, keď vo výkone trestu odňatia slobody nevykonáva žiadnu prácu a nemá príjem. Odvolací súd dopĺňa, že suma životného minima na jedno nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené neploleté dieťa je od 01.07.2025 stanovená na sumu 129,74 eur mesačne. Táto suma slúži ako základ pre výpočet minimálneho výživného, ktoré predstavuje 30 % z tejto sumy, t.j. približne 38,92 eur (v zmysle Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 168/2025 Z. z.). Súd prvej inštancie v rozhodnutí uviedol dôvody, na základe ktorých určil výživné matke a otcovi na maloleté dieťa, na ktoré závery odvolací súd poukazuje.

21. Vzhľadom na rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa do spoločnej náhradnej starostlivosti navrhovateľov bolo potrebné pristúpiť k zmene ostatného výroku rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 17P/33/2023 zo dňa 09.10.2023 v časti zverenia a výživného na maloletého, keď takýto postup upravuje ust. § 26 Zákona o rodine.

22. Pokiaľ ide o určenie vykonateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie jeho doručením, daný výrok matka ani nenamietala, pričom súd prvej inštancie aplikáciu ust. § 233 CSP náležite zdôvodnil so zohľadnením záujmu maloletého dieťaťa.

23. Odvolací súd k vyjadreniu matky v podaní zo dňa 10.11.2025, v ktorom uviedla, že bude žiadať o umožnenie styku s maloletým uvádza, že právo styku rodiča s dieťaťom je špeciálnou zložkou rodičovských práv a povinností. Úprava stretávania dieťaťa s rodičmi nemusí byť obligatórne súčasťou rozsudku o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Pokiaľ súd v konaní zistí, že túto otázku sú schopní rodičia dohodnúť s osobou, ktorej bude dieťa zverené, styk neupraví. Nie je pritom potrebné, aby rodičia a náhradný rodič predložili konkrétnu dohodu o styku a nie je ani potrebné, aby títo účastníci žiadali otázku stretávania neupraviť. Z obsahu vyjadrení navrhovateľov nevyplýva, že by bránili v styku maloletého s jeho rodičmi, prípadne jeho biologickou rodinou, pričom úpravy styku sa nedomáhal ani jeden z rodičov, keď vo svojich vyjadreniach prezentovali záujem na stretnutiach s maloletým do budúcnosti na čas, kedy bude matka prepustená z výkonu trestu odňatia slobody. Preto, ak budú mať rodičia záujem o styk s maloletým, majú možnosť obrátiť sa na navrhovateľov a dohodnúť sa na termínoch stretnutia s maloletým. Ak sa s navrhovateľmi nedohodnú na výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo na návrh navrhovateľov súd (§ 45 ods. 6 Zákona o rodine). Odvolací súd dáva tiež do pozornosti, že predmetom odvolacieho prieskumu nebolo rozhodnutie o úprave styku matky s maloletým.

24. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

26. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).